

În acest număr

Document despre Botezul în Duhul Sfânt – Mary Healy

Despre ICCRS: **Comitetul fondului de proiecte** – Pr. Emmanuel Tusiime

Document despre Botezul în Duhul Sfânt

Mary Healy

Acum trei ani, Consiliul ICCRS ne-a însărcinat pe Episcopul Joe Grech, Pr. Peter Hocken și pe mine să creăm un document teologic, care să reflecteze asupra botezului în Duhul Sfânt. Documentul urma să aibă un scop dublu. În primul rând să slujească drept punct de referință în cadrul Reînnoirii, pronunțând clar harul botezului în Duhul Sfânt, în lumina Scripturii și Tradiției. În al doilea rând să fie o resursă pentru autoritățile ecleziale, inclusiv episcopi și preoți, care au responsabilități pastorale asupra grupurilor din Reînnoire și asupra a cei peste 120 de milioane de catolici din lume, care au fost botezați în Duhul Sfânt.

Primul nostru pas a fost să creăm o schiță, care a fost terminată în 2009 și trimisă pentru comentarii la aproximativ treizeci de teologi și lideri ai Reînnoirii din întreaga lume. Am primit feedback detaliat și în mare parte l-am încorporat în documentul revizuit. În toiu acestui proces, preaiubitul nostru Episcop Joe a fost chemat acasă de Domnul pe neașteptate și sunt convinsă că rugăciunea sa ne sprijină în această lucrare chiar și acum.

În martie 2011 documentul a fost prezentat la un colocviu internațional de la Roma, organizat de ICCRS, la care au participat teologi și lideri ai Reînnoirii din 44 de țări. Participanții au discutat profund despre botezul în Duh și au oferit ulterioare adăugiri la document. După aceea documentul a fost revizuit din nou, iar acum a fost înaintat Consiliului ICCRS pentru revizuirea finală și pentru publicare.

În timp ce pregăteam acest document și conversam cu mulți oameni cu privire la acest subiect pe parcursul ultimilor ani, s-a trezit în inima mea un nou zel pentru înțelegerea, experimentarea și împărtășirea cu alții a acestui har uimitor și transformator al botezului în Duhul Sfânt

Pe măsură ce Reînnoirea Carismatică Catolică se apropie vertiginos de jubileul aniversar din 2017, cred că acest document este în mod special necesar din trei motive.

În primul rând, există nevoia de a favoriza și aprofunda continuu primirea botezului în Duh în cadrul Reînnoirii, în special prin buna formare. Spre deosebire de alte Mișcări ale Bisericii, Reînnoirea nu are un fondator uman, nici o structură centralizată și nici un proces unitar de formare. Aceasta face parte din unicitatea sa, un dar al lui Dumnezeu, dar mai înseamnă și că trebuie să ne străduim să ne asigurăm că oriunde există Reînnoirea, are loc o formare solidă, așa încât focul Rusaliilor să fie păstrat arzând, iar botezul în Duh să fie integrat profund în întreaga viața creștină.

Buna formare ajută de asemenea la evitarea greșelilor pastorale, care, de-a lungul anilor, a dat Reînnoirii o proastă reputație în unele părți ale lumii. De aceea este nevoie de materiale de instruire, care pot servi ca fundament, ce poate fi utilizat și adaptat de diferitele grupuri din lume.

În al doilea rând, reflecția teologică face parte din procesul de continuă creștere în maturitatea eclezială. La fel ca și creștinii din toate timpurile, suntem chemați să reflectăm asupra a ceea ce face Dumnezeu în vremurile noastre, în lumina tezaurului credinței catolice. Existența frumoasei diversități a Reînnoirii, în toată bogăția sa de varietăți și expresii din lume, înseamnă de asemenea existența unei nevoi continue de dialog teologic și de resurse care să exprime un consens de bază.

În fine, o parte a scopului lui Dumnezeu în a constitui Reînnoirea este răspândirea „culturii Rusaliilor” și a „Spiritualității Rusaliilor” în cadrul Bisericii. Papii Benedict al XVI-lea și Ioan Paul al II-lea ne-au dat într-adevăr acest mandat. Acest lucru este deja făcut într-o anumită măsură, dar rămân încă mult mai multe de făcut. Există multe neînțelegeri în Biserică privind botezul în Duh și darurile Duhului. Există o rezistență față de Reînnoire în anumite părți ale lumii. În același timp, în unele zone există o nouă deschidere și un nou interes, acolo unde înainte găseam numai uși închise. A sosit timpul să dezvoltăm o strategie de comunicare clară, unificată și bine gândită, astfel încât ușile să se deschidă și mai larg Duhului Sfânt și darurilor sale.

Documentul are patru părți, care acoperă următoarele domenii cheie:

Partea I: Caracteristici și roade

Această secțiune răspunde la întrebarea: Care sunt roadele vizibile, concrete ale botezului în Duh, așa cum este experimentat azi? Cum a schimbat acest har viața persoanelor și a Bisericii? Răspunsul nostru a fost în parte ajutat de multele declarații încurajatoare despre Reînnoire, publicate de conferințele episcopale din lume, care sunt în mod remarcabil consecvente în descrierea botezului în Duhul Sfânt și a efectelor sale.

Secțiunea începe cu o definiție a botezului în Duhul Sfânt, pe care am perfecționat-o cu ajutorul celor primite la colocviu: Botezul în Duh este o experiență transformatoare de viață a iubirii lui Dumnezeu Tatăl, care este revărsată de Duhul Sfânt în inima persoanei și este primită printr-o totală abandonare la domnia lui Isus Cristos. Acest har aduce la viață Botezul sacramental și Mirul, adâncește comuniunea cu Dumnezeu și semenii creștini, aprinde fervoarea evanghelizării și înzestrează persoana cu carisme pentru slujire și misiune.

Partea a II-a: Fundamente biblice și patristice

Una dintre cele mai importante sarcini ale Reînnoirii este de a-i ajuta pe cei din Biserică să recunoască faptul că botezul în Duh nu este doar un fenomen marginal – un grup de catolici într-un colț, cărora li se întâmplă să le placă stilul de laudă carismatic. Ci mai curând este o „revenire la viață” a ceea ce este deja în inima vieții creștine, așa cum este prezentată în Scriptură și Tradiție, dar care, de-a lungul timpului, a devenit uneori obscur și uitat. Partea a II-a a

documentului arată acest lucru prin prezentarea fundamentelor biblice și patristice ale botezului în Duh.

Secțiunea biblică explică fundalul și semnificația termenului „botez în Duh”, semnificația evenimentului Rusaliilor, așa cum este narat în Faptele apostolilor și în învățătura Sf. Paul despre viața creștină, ca viață în Duh.

Secțiunea patristică arată modul în care botezul în Duh corespunde astăzi cu experiența Bisericii primare, în special legat de Sacramentele inițierii.

Partea a III-a: Reflecția teologică

Partea a III-a a fost poate cea mai provocatoare parte a scrierii documentului, pentru că aici am căutat să punem împreună diferitele puncte de vedere exprimate încă din cele mai timpurii perioade ale Reînnoirii. Când lucram la această parte, m-am regăsit apreciind tot mai mult diferitele unghiuri de vedere prin care teologii au căutat să explice botezul în Duh. Realitatea este mai bogată și mai profundă decât orice explicație și fiecare contribuie la ceva semnificativ. Așadar, decât să alegem un punct de vedere și să renunțăm la altele, mai bine am căutat să încorporăm câteva aspecte din fiecare.

Îmi place să folosesc următoarea analogie: lumina este o undă sau o particulă? Așa cum știu fizicienii, răspunsul este... da! Este în mod ireductibil ambele. Nu putem reduce lumina nici la undă, nici la particulă, pentru că altfel lăsăm neexplicat ceva din comportamentul său. Parte a bogăției credinței noastre este catolicul „și, și”. Isus este Dumnezeu sau om? Credința noastră se bazează pe Scriptură sau pe Tradiție? Biblia este cuvântul lui Dumnezeu sau sunt cuvintele oamenilor? Împărăția lui Dumnezeu este „deja” sau „încă nu”? Ambele!

Eu cred că putem aplica rodnic acest principiu și botezului în Duh, și Reînnoirii. De pildă, unii teologi descriu botezul în Duh ca fiind o revitalizare a Sacramentelor Botezului și Mirului; alții îl descriu ca fiind o nouă trimitere a Duhului în viața persoanei. Ambele puncte de vedere exprimă ceva important. În mod similar, unii văd Reînnoirea Carismatică ca fiind un curent de har, menit pentru toată Biserica; alții o văd ca pe o Mișcare printre alte Mișcări. Din nou, aceste vederi sunt complementare și fiecare contribuie la ceva important.

Partea a IV-a: Abordări pastorale

Această secțiune oferă unele principii pastorale de bază, care pot fi adaptate de diferitele grupuri, conform propriilor nevoi locale. Documentul nu impune un program specific pentru botezarea oamenilor în Duh (cum ar fi Seminarul de Viață Nouă în Duh), de vreme ce partea de misiune ce-i revine ICCRS-ului este de a menține un mare respect pentru principiul subsidiarității. Adică permite cât de multă libertate este posibilă pentru inițiativele la nivel local.

Supravegherea pastorală a Reînnoirii nu este fără provocări. Pr. Peter Hocken a menționat pericolul transformării botezului în Duh într-un soi de cvasi-sacrament și cu pregătiri cvasi-liturgice. Supra-instituționalizarea lucrării Duhului – plasându-l în mod subtil sub controlul nostru – ar însemna să trădăm însuși harul care ne-a fost dat. Totuși, așa cum a spus papa Benedict al XVI-lea, ceea ce este carismatic trebuie într-un anumit grad să fie „instituționalizat” (adică să i se dezvolte forme și structuri stabile), dacă vrem să dăinuie și să aducă rod în timp. În același timp, ceea ce este instituțional trebuie să fie totdeauna carismatic (adică dependent de Duh). Există o balanță delicată între crearea de programe care să favorizeze lucrarea Duhului și permiterea ca totuși vântul Duhului să sufle liber, să ne surprindă și uneori chiar să ne dea planurile peste cap.

Documentul pune un puternic accent pe formare. Unele dintre problemele din Reînnoire – de pildă oameni care părăsesc Biserica, oameni imaturi care instituie ministere de vindecare și eliberare, punerea greșită a accentului pe odihna în Duh și alte fenomene – pot fi minimalizate

printr-o bună formare. Așa cum a specificat Cardinalul Rylko, una din remarcabilele trăsături ale noilor Mișcări ecleziale este capacitatea lor de a oferi o formare solidă și profundă, în care credința creștină nu este poleială pusă peste o viață interioară esențialmente seculară, ci o transformare a celei mai adânci esențe a personalității, cu impact asupra tuturor alegerilor și comportamentelor persoanei.

Există o mare nevoie de sfinți carismatici – oameni care trăiesc harul botezului în Duh în întregime și îi permit să se maturizeze într-o sfințenie eroică. Ar trebui să ne rugăm ca Dumnezeu să ridice astfel de sfinți în mijlocul nostru, ca modele care să ne arate ce înseamnă sfințenia în Reînnoirea Carismatică. Acești sfinți vor fi bărbați și femei care iubesc atât aspectele carismatice, cât și pe cele instituționale ale Bisericii, care experimentează, înțeleg și comunică tuturor harul lui Dumnezeu, care se găsește în botezul în Duhul Sfânt.

Cu siguranță că un document nu va răspunde complet la toate întrebările despre botezul în Duhul Sfânt. Într-adevăr, în timp ce se elabora documentul, mi-am dat seama tot mai mult de vastitatea acestui subiect pe care îl dezbăteam. Nimeni nu poate pune oceanul într-un singur vas! Totuși este un început, unul care sperăm că va conduce la alte reflecții și dialoguri. 🙏

Comitetul Fondului de Proiecte ICCRS

Pr. Emmanuel Tussime

Îndrumați de principiul spiritual al comuniunii în iubire, toate cele ce ne sunt dăruite nouă (ICCRS-ului) cu bucurie și generozitate trebuie să le privim mereu ca pe o proprietate comună, dată pentru binele comun. „Mulțimea celor care au crezut era o singură inimă și un singur suflet. Nici unul dintre ei nu spunea că ceea ce are este al său, ci toate le aveau în comun.” (*Fap* 4,32). Prin urmare, Consiliul ICCRS împarte 10% din resursele sale pentru a aduce vindecarea lui Dumnezeu în lume.

Misiune

Căutând unirea cu misiunea socială a Bisericii, Fondul de Proiecte susține ministerele și slujirile care încearcă să pună un anumit dar sau anumite daruri în serviciul solidarității, ca virtute creștină. Papa Benedict al XVI-lea, în *Deus Caritas Est*, a spus că Duhul este forța care transformă Biserica într-o „expresie a unei iubiri care caută binele integral al omului” (19). Binele integral al omului este evanghelizarea prin Cuvânt, Sacramente și iubire atentă constantă „față de oamenii care suferă și trăiesc în nevoi, chiar și materiale”.

Fundamente

- Comitetul are ca scop să împlinească unul din obiectivele sale principale: să favorizeze munca de evanghelizare în puterea Duhului Sfânt.
- Un curaj deosebit al Consiliului ICCRS în eforturile de a ajuta răspândirea Vestii Bune și de a răspândi experiența și cultura Rusaliilor în Biserica Catolică.
- Fondul de Proiecte ICCRS este un act de solidaritate, o puternică hotărâre și perseverență de a duce darurile lui Dumnezeu unei lumi suferinde.

Membrii curenți ai Comitetului

- Pr. Emmanuel Tusiime (Președinte), Africa
- D-na Michelle Moran – Președinte ICCRS, Anglia
- Dl. Oreste Pesare – Director ICCRS, Italia

- Fr. James Shin, Coreea de Sud.

Metodologie

- Fondul de Proiecte este finanțat și susținut de zeciuiala aplicată tuturor contribuțiilor voluntare primite de ICCRS de la diferiții ei susținători generoși din întreaga lume.
- Prin evaluare și discernământ, cererile care se conformează instrucțiunilor administrative ajung pe lista finală, sunt revăzute de Comitetul Fondului de Proiecte ICCRS, care la rândul său prezintă Consiliului concluziile sale pentru decizia finală.

Proiecte ICCRS în parteneriat

În prezent Consiliul ICCRS a selectat două proiecte care respectă instrucțiunile. Acestea sunt: Asociația Myitta Phyo Wai și Oglinda Carității din Myanmar-Burma, Asia; apoi Casa Iubirii, o casă din Uganda, Africa, pentru copiii orfani sau abandonați, infectați cu SIDA. Acest parteneriat este susținut acum de SIDA, care a fost primit de la Conferința din Kkottongnae, Coreea de Sud.

Donați Fondului de Proiecte ICCRS!

Invit cititorii să doneze la ICCRS sau direct la Fondul de Proiecte. 🏠

EVENIMENTE APROPIATE

Vizitați www.iccrs.org sau scrieți la e-mail events@iccrs.org pentru mai multe informații despre evenimentele noastre

Întâlnirea Mondială a Tineretului din RCC

10-15 iulie 2012

Întâlnirea Mondială a Tineretului din RCC este una dintre activitățile promovate de ICCRS ca pregătire pentru Jubileul de Aur, care se va celebra în 2017, dar servește, de asemenea, la prezentarea tineretului Reînnoirii Carismatice Catolice întregii lumi.

Va avea loc la Foz do Iguaçu, în Brazilia, în perioada 10-15 iulie 2012, și va întruni aproape 5000 de tineri din 120 de țări diferite.

Programul este variat, incluzând mai multe activități semnificative pentru tineri. Prima activitate programată este un pelerinaj cu o cruce, fiind o mare manifestație publică de credință. Programul oferă de asemenea activități premergătoare conferinței, pentru participanții din străinătate, care vor avea de ales dintre 4 activități misionare.

În zilele următoare, programul va include în timpul zilei sesiuni de rugăciune și laudă, discuții, activități de formare și liturghii, iar serile vor fi prezentări culturale și artistice, susținute de diferitele țări participante la Conferință.

Conferind oportunitatea de a se bucura de frumusețile naturii din Foz do Iguaçu, se va organiza o activitate diferită în ziua de sâmbătă: participanții vor merge la o drumeție în Parcul Național din Iguaçu. Va fi un pelerinaj care va include spiritualitate, schimb de experiență și contactul cu natura!

Alăturați-vă acum!

Înregistrarea se poate face on-line la www.mundial2012.rccbrasil.org.br

ȘTIRI DIN LUME

Vă rugăm să ne trimiteți pe newsletter@iccrs.org știri din grupul vostru, din comunitatea voastră sau din CNS

Au fost lansate oficial site-urile web pentru Ziua Tineretului și ZMT din Brazilia, 2012!

Pentru a prezenta Refînnoirii Carismatice Catolice din întreaga lume prima Zi Mondială a Tineretului (ZMT), ICCRS și RCC din Brazilia au lansat oficial două situri web:

- situl ICCRS al tineretului (www.iccrsyouth.org), un instrument de comunicare, administrat de Comisia ICCRS pentru Tineret;
- situl web al ZMT din Brazilia, 2012, (www.mundial2012.rccbrasil.org.br) conținând informații detaliate despre apropiata întâlnire mondială a tineretului carismatic, care se va ține la Foz de Iguaçu, în Brazilia, în perioada 10-15 iulie 2012.

Al doilea Congres pan-african al RCC

Cel de-al doilea Congres pan-african al RCC, organizat de AFSCI (African Sub-Committee of ICCRS – Sub-comitetul african al ICCRS) a avut loc la Yaoundé, în Camerun, în perioada 22-26 august. Au fost prezenți peste 6.000 de participanți din 30 de țări, printre care 2000 de tineri, 200 de preoți, 6 episcopi și 2 cardinali, fiind urmat de o întrunire de evanghelizare de 2 zile, la care au participat 15.000 de persoane pe stadionul principal al orașului.

Vorbitorii, salutați de Pr. Emmanuel Tusiime și de Julienne Mesedem (președinte și respectiv vice-președintele al AFSCI), erau toți calificați și cu experiență. Printre ei îi amintim pe: E.S. Card. Peter Turkson (Președintele Consiliului Pontifical pentru Justiție și Pace de la Vatican), E.S. Ep. Yves Lesaux din Franța, Pr. Rufus Pereira din India, Sr. Anna Mary Mukamwezi din Uganda, Dr. Edo Olutu din Nigeria, Dl. Jean Pliya din Benin și Dl. Oreste Pesare (Director ICCRS) din Italia. Toți au strigat în mod repetat tema congresului: „Africa, ridică-te! Fii sfântă. Fii apostol autentic al reconcilierii și al păcii!”. A răsunat din timp în timp ca evaluare, provocare, profeție și sprijin puternic pentru Africa. Ei au accentuat că Domnul a dat Africii Biserica și RCC ca șansă, pentru ca viața și iubirea să poată vorbi mai puternic decât ura și moartea. Experiența Botezului în Duh a fost prezentată ca mijloc de a înainta în sfințenie și plinătate. Oreste Pesare a citit un mesaj trimis de Michelle Moran, președintele ICCRS.

După acest eveniment, toți liderii naționali prezenți au ținut o întâlnire AFSCI, iar următoarea întâlnire a fost programată pentru 2014 în Uganda, cu ocazia primului eveniment mondial ICCRS din Africa.

Pentru mai multe informații vizitați www.rcc-cameroun.org.

FORMAREA ICCRS – Cursuri de Formare a Liderilor (LTC)

LTC Lomé, Togo

22-29 ianuarie 2012 Jean-Christophe Sakiti → jsakiti@yahoo.fr

Take strength from the grace which is in Christ Jesus. Pass on to reliable people what you have heard from me through many witnesses, so that they in turn will be able to teach others.
2 Tim 2:1-2

LTC Singapore 10-16 iunie 2012

gerard_jess@singnet.com.sg

Jessica Francisco →

Cursurile ICCRS de Formare a Liderilor sunt o cale prin care ICCRS ajută la hrănirea liderilor din Reînnoirea Carismatică Catolică mondială. În parteneriat cu entitățile carismatice locale, ICCRS oferă acest program de o săptămână, care cheamă și înzestreaază noi lideri și, de asemenea, îi întărește și îi încurajează pe cei actuali.

 <p>International Catholic Charismatic Renewal Services (Slujirea Reînnoirii Carismatice Catolice Internaționale)</p>	<p>Adresa poștală: Palazzo San Calisto 00120 Vatican, Europa Telefon: 0039.06.69.88.71.26/27 Fax: 0039.06.69.88.72.24 website: http://www.iccrs.org e-mail: newsletter@iccrs.org</p>	<p>Membrii Consiliului ICCRS:</p> <p>Michelle Moran, <i>Anglia (Președinte)</i> Cyril John, <i>India (Vicepreședinte)</i> Denise Bergeron, <i>Canada</i> Robert Canton, <i>SUA</i> María José C. de Ortiz, <i>Cile</i> Maria Eugenia F. de Góngora, <i>Guatemala</i> Diacon Christof Hemberger, <i>Germania</i> Dariusz Jeziorny, <i>Polonia</i> Julienne Mesedem, <i>Camerun</i> Jude Muscat, <i>Malta</i> Fr. James Shin, <i>Coreea de Sud</i> Pr. Emmanuel Tusiime, <i>Uganda</i> Marcos Volcan, <i>Brazilia</i> Ann Breerton, <i>Australia</i></p>
<p>Abonați-vă sau reînnoiți-vă abonamentul la Buletinul ICCRS și la Formarea Liderilor astăzi! Veți primi cele mai proaspete știri și subiecte de discuție în Reînnoirea Carismatică Catolică</p>		<p>Oreste Pesare, <i>Italia (Director)</i> Claude Lopez, <i>Australia (Consultant)</i></p>

Continuare în paginile următoare

FORMAREA LIDERILOR

Anul XXXVII, Numărul 5 octombrie – decembrie 2011

În acest număr

Armura lui Dumnezeu: **Rugăciunea în Duh** – Peter Thomson

Mărturie despre mijlocire: **Africa** – Jean Pliya

Întrebări adresate Comisiei Doctrinare ICCRS: O persoană recent convertită poate fi lider?

Rugăciunea în Duh

Peter Thomson

Când studiem Scrisoarea Sf. Paul către Efeseni și în mod special capitolul 6, versetele 10-18, suntem îndrumați și instruiți prin unele sfaturi spirituale, cu privire la modul de a rezista la atacurile dușmanului, care caută să distrugă sufletele veșnice ale tuturor bărbaților și femeilor. Sf. Paul, în acest pasaj clar și succint din Sfânta Scriptură, care a ajuns la noi peste ani, prezintă un cuvânt de învățătură sănătoasă și eficace, la care este nevoie să aderăm strâns. Amintindu-ne că înainte de toate trebuie să luăm putere de la Domnul, din atotputernicia sa (*Ef 6,10*), Sf. Paul continuă să enumere piesele armurii, pe care un soldat roman o folosea pentru a se apăra și, de asemenea, pentru a-și ataca dușmanul, utilizându-le simbolic, pentru a ne învăța cum să folosim armura spirituală pe care Dumnezeu ne-a dat-o, pentru a ne apăra și pentru a înfrânge dușmanul.

Sf. Paul concludă în final printr-o chemare la rugăciune: „Faceți toate acestea în rugăciuni și cereri în Duh, în orice timp. Pentru aceasta fiți vigilenți și statornici în rugăciune pentru toți sfinții”. Prin revărsarea Duhului Sfânt la Rusalii și promisiunea că Duhul Sfânt este pentru ei, și pentru toate generațiile viitoare, și pentru toți cei de departe (cf. *Fap 2,39*), putem și noi să luăm putere de la Duhul Sfânt și să folosim darurile care au fost oferite Bisericii, în special darul rugăciunii în Duh, adică în limbi, ca mijloc de a combate atacurile Satanei și ale demonilor săi, puterile și principatele, conducătorii acestei lumi a întunericului (*Ef 6,12*).

Rugăciunea este o armă puternică în arsenalul nostru spiritual, care ne ține înrădăcinați ferm în singura sursă de putere care ne este disponibilă, adică Isus Cristos, Fiul Dumnezeului Viu, Salvatorul și Mântuitorul nostru, Cel care l-a învins pe Satana și toate stăpânirile sale. Astfel, Sf. Paul ne cheamă la rugăciune, folosind rugăciuni și cereri de tot felul.

Să începem cu acest dar extraordinar al rugăciunii, care se revarsă peste noi prin acțiunea Duhului Sfânt – Darul rugăciunii în Duh. În această rugăciune, trecem dincolo de intelectul și cunoștința noastră, intrând într-o comuniune strânsă cu inima și mintea lui Dumnezeu. În această formă de rugăciune suntem efectiv racordați la perfecțiunea rugăciunii, care fortifică și zidește sufletul celui care se roagă: „Cel care vorbește într-o limbă, se edifică pe sine însuși.” (*ICor* 14,4).

Fiecare dintre noi trece prin momente în care rugăciunea i se pare dificilă. Limbajul nostru uman și intelectul nu pot să exprime suspinele sufletului nostru, în special în momentele de mari încercări, durere, suferință sau atacuri spirituale. Dușmanul caută să inducă în suflet confuzie, pentru a semăna îndoiala și chiar disperarea. Rămânem atât de ușor fără cuvinte ale limbajului nostru, dar, folosind această carismă a limbilor, sufletul se abandonează inimii lui Dumnezeu și Domnul însuși ne formează suspinul pe care să-l scoatem, ca pe un limbaj ascuns, care exprimă rugăciunea și voința Sa perfectă pentru noi, în situațiile pe care le înfruntăm.

Sfântul Paul ne îndeamnă „să ne rugăm constant”, să perseverăm în rugăciune. Din nou, condiția noastră umană ne face să renunțăm atât de ușor, adeseori rugându-ne în Duh doar câteva minute scurte sau chiar mai puțin, câteva secunde. Câți dintre noi folosim această carismă numai atunci când suntem la o întâlnire publică de rugăciune, eventual folosindu-l rareori în timpul personal de rugăciune sau pe parcursul zilei. Dumnezeu ne-a dat acest dar nu numai pentru edificarea noastră personală, ci și ca instrument de mijlocire pentru „toți sfinții”.

Dumnezeu, care știe toate nevoile noastre, ne invită să participăm la lucrarea de mântuire. Având în față nevoile copleșitoare ale lumii, am putea fi striviți de dimensiunea enormă a bătăliei care are loc în jurul nostru.

Totuși, folosind acest dar al limbilor, rugându-ne în Duh, rugăciunea noastră transcende naturalul și se unește cu Atotputernicul Dumnezeu și cu dorința sa pentru lume.

Deci să cultivăm din nou acest dar, folosindu-l pe parcursul zilei, păstrându-ne astfel mereu în comuniune cu Duhul Sfânt și cu lucrarea sa de zidire a Trupului lui Cristos, Biserica.

Chiar în cadrul Reînnoirii Carismatice Catolice, folosirea darurilor a declinat în unele locuri tot mai mult, chiar până la punctul în care manifestarea carismei limbilor nu se mai face auzită. Ar fi o tragedie dacă, din nou, am permite ca aceste daruri să moară în viața Bisericii. Ele nu vor fi niciodată complet stinse, dar Duhul Sfânt a fost revărsat asupra noastră în această mare Reînnoire care s-a extins în întreaga lume și El ne-a fost dat de Dumnezeu în special pentru aceste vremuri grave și periculoase în care trăim.

Nu trebuie să tratăm aceste carisme în mod superficial sau să le considerăm inutile în relația noastră cu Dumnezeu. Chiar Sf. Timotei a fost chemat: „să reînflăcărezi darul lui Dumnezeu care este în tine prin impunerea mâinilor mele” (*2Tim* 1,6). Nici noi nu suntem mai puțin chemați să-l reînflăcărăm în noi pe Duhul Sfânt, stârnind în flăcări un zel arzător și o dorință pentru ca darurile lui Dumnezeu să fie reînnoite în noi, pentru ca să putem împlini în aceste vremuri planul lui Dumnezeu cu noi și Biserica Sa.

Unii ar putea considera darul limbilor ca cel mai mic dintre daruri, dar Sf. Paul dorește ca noi toți să vorbim în limbi (*ICor* 14,5). El declară: „Mulțumesc lui Dumnezeu că eu vorbesc în limbi mai mult decât voi toți” (*ICor* 14,18). Dacă noi am permis ca acest dar să scadă în viața de rugăciune personală, atunci să ne căim și să manifestăm acest dar zilnic, folosindu-l ca pe o puternică armă împotriva strategiilor celui rău.

Cei care nu au folosit niciodată acest dar sau simt că Dumnezeu nu le-ar fi dat acest dar, ar trebui să se întrebe: „Cum pot să primesc acest dar de rugăciune?” Cereți cu simplitate, deoarece Cristos așa ne-a învățat în *Luca* 11,10-13. Deschideți-vă inimile pentru darurile spirituale, așa cum Paul ne învață în *ICor* 14,1. Amintiți-vă că pentru a manifesta această carismă, trebuie să

facem ceea ce este natural, iar Dumnezeu face supranaturalul. Pentru a ne ruga în Duh, trebuie să ne deschidem gura și să formăm sunete, folosind corzile noastre vocale.

Duhul Sfânt poate apoi forma aceste sunete în limbaje necunoscute și cunoscute, formând o rugăciune perfectă, pentru că ne punem toată încrederea în Dumnezeu.

Un exemplu în care Dumnezeu folosește naturalul în mod supranatural poate fi văzut la mersul pe apă a Sf. Petru. Isus îl invită pe Petru să vină la el pe apă. Petru pășește în mod fizic din barcă, mergând natural. Cristos face supranaturalul, păstrându-l pe Petru la suprafață. Numai când Petru își ia ochii de la Cristos, începe să se scufunde.

La fel și noi, trebuie să ne ținem ochii ațintiți la Isus, formând sunetele și permițând Duhului Sfânt să facă supranaturalul.

Sf. Paul vorbește despre rugăciune astfel: folosind rugăciuni și cereri de tot felul. Ne-am concentrat mai întâi asupra carismei rugăciunii în Duh. Aceasta nu neagă în nici un fel diferitele forme de rugăciune pe care Dumnezeu ni le-a dat spre a combate acțiunile dușmanului. Rugăciunea formală folosită cu atenție ne dă cuvinte printr-un limbaj inteligibil, pentru a ne ajuta să ne adunăm gândurile în timp ce ne rugăm.

Cea mai perfectă rugăciune este rugăciunea Domnului, care ne-a fost dată de Cristos Isus însuși, ca răspuns la cererea Apostolilor: „Doamne, învață-ne să ne rugăm”. Include și rugăciunea de eliberare și protecție împotriva dușmanului. Satana urăște această rugăciune, așadar s-o folosim adesea, luându-ne timp pentru a formula fiecare cuvânt și frază.

În mod natural, în cadrul Rozariului, Tatăl nostru precede fiecare decadă, iar Maria, care este dușmanul Satanei (*Gen 3,15*), și-a chemat copiii în mod constant să folosească Rozariul ca armă puternică în acest război spiritual. În propria mea viață, în perioadele de stres și criză, m-am întors la Maria, rugându-mă Rozariul, pentru a-mi aduce în suflet pacea și încrederea.

Chiar uzul atingerii fizice cu degetul a boabelor restaurează calmul în trup, noi fiind trup, suflet și spirit.

Euharistia este sursa și culmea vieții creștine; este cea mai înaltă formă de rugăciune, care ne ajută zilnic să rămânem credincioși și să înfruntăm orice asalt asupra vieții noastre. Isus este într-adevăr cu noi, în Trupul, Sângele, Sufletul și Dumnezeirea sa. „Euharistia este, într-adevăr, o despicătură a cerului, care se deschide pe pământ!” (*Ecclesia de Eucharistia*, 19). Liturghia zilnică și Sf. Împărtășanie este sursa prin excelență a pâinii noastre zilnice, Trupul lui Cristos. Putem să ne apropiem zilnic de Isus, prezent în Tabernacol sau expus în Preasfântul Sacrament, folosind rugăciunea în Duh, pentru a intra în comuniune cu Cristos.

Sunt multe alte rugăciuni pe care le putem folosi în această bătălie spirituală, scoase din bogăția moștenirii noastre catolice: Rugăciunea către Sf. Mihai, Adu-ți aminte, Calea Sfintei Cruci, Litaniile – în special cea la Sfânta Inimă a lui Isus.

Dumnezeu, în iubirea sa pentru noi, ne-a echipat pentru acest timp și loc. Noi, la fel ca cei care au plecat înaintea noastră, trebuie să continuăm să purtăm acest război pentru binele sufletelor, până când Cristos va reveni în glorie.

Să perseverăm până la capăt, așa cum a făcut Sf. Paul, care ne-a dat exemplul său: „Fiți imitatorii mei, așa cum eu sunt al lui Cristos” (*1Cor 11,1*). 🙏

ICCRS

International Catholic
Charismatic Renewal Services
(Slujirea Reînnoirii Carismatice Catolice
Internaționale)

Adresa poștală:
Palazzo San Calisto
00120 Vatican, Europa
tel. +39.06.69.88.71.26/27
fax +39.06.69.88.72.24

site: <http://www.iccrs.org>

e-mail: newsletter@iccrs.org

~~Continuarea în paginile următoare~~
permisiunea reproducerii.
Buletinul ICCRS este gratuit prin e-mail și costă
10€ prin poștă.
Formarea Liderilor este disponibilă cu
abonament de 15€ pe an, prin e-mail sau poștă.

Mărturii despre mijlocire: Africa

De Jean Pliya

Una dintre cele mai importante binecuvântări pe care Domnul le-a dat RCC a fost darul rugăciunii formate din laudă, mulțumire, adorație și mijlocire. În Africa, rugăciunea de mijlocire s-a dezvoltat și diversificat în RCC încă de la început.

Foarte des, slujirea de mijlocire se efectuează în timpul unei „evangelizări kerygmatică”, după Sf. Liturghie, urmată sau nu de expunerea și procesiunea cu Preasfântul Sacrament. Aceasta este originalitatea noastră, comparativ cu întâlnirile de evangelizare ale bisericilor evanghelice. După opinia mea, cei doi piloni ai evangelizării sunt: vestirea Cuvântului lui Dumnezeu în puterea Duhului Sfânt și celebrarea puterii de vindecare a lui Isus în Euharistie, bazați pe mijlocirea Sfintei Fecioare Maria și exercitarea carismei de cunoaștere.

În zilele noastre, rugăciunea de mijlocire a devenit o parte obișnuită a întâlnirilor de rugăciune din Africa, pentru că cei suferinzi sunt atrași de „Supermarketul Religios”, care anunță vindecări, haruri și miracole. Dar setea lor nu le este stinsă. Biserica Catolică trebuie să reflecte asupra acestui lucru și să instituie un Minister al „noii evangelizări”, într-o atmosferă de „ascultare, compasiune și rugăciune de mijlocire”.

Noi forme de rugăciune de mijlocire

a. Bisericile evanghelice

Africa de astăzi este caracterizată de un număr mare de biserici evanghelice, fondate de pastori care provin din SUA sau formați în Nigeria. Ei au răspândit pretutindeni Evanghelia prosperității, teologia vindecării prin credință și prin mărturisire pozitivă. Acești responsabili religioși promit tuturor vindecare, locuri de muncă pentru șomeri și parteneri pentru cei singuri. Ei organizează seminarii de vindecare miraculoasă; invită persoanele să se roage pentru prosperitate materială. Se roagă pentru toate necesitățile umane: boală, muncă, căsătorie, protecție împotriva răului, accidente, atacuri de vrăjitorie și, de asemenea, influențele negative ale strămoșilor, legate de idolatrie, ocultism și de corupție generală a șefilor de state, a membrilor politici și a responsabililor civili. Uneori alungă duhuri necurate; primesc mesaje și viziuni. Creșterea acestor biserici evanghelice este o adevărată provocare. Teologia lor este atractivă pentru Africa, care este lovită de crize economice, politice și tribale, precum și de condițiile grele de viață. În același timp, putem vedea o revigorare a mișcării religioase africane, cum ar fi Kimbanguism, Biserica Cerească a lui Cristos și Creștinismul Profetic. Biserica Catolică este, prin urmare, puternic provocată și trebuie să facă față acestor provocări. De aceea, în grupurile de rugăciune din RCC, una din cele patru întâlniri săptămânale este consacrată evangelizării și mijlocirii.

b. Rugăciunea „Ierihon”

În majoritatea parohiilor, preotul paroh invită carismaticii să organizeze rugăciuni de mijlocire, care uneori iau noi forme, cum ar fi Rugăciunea „Ierihon”. Această rugăciune se face când credința cuiva este în pericol sau destinul unei persoane sau al unei familii este pus în

pericol în mod serios; de asemenea, în cazul în care bunăstarea spirituală a unei parohii sau misiunea unei comunități sunt atacate. Această rugăciune se face, de asemenea, atunci când influențe oculte - vrăjitorie, satanism și religiile false - predomină într-un mod alarmant. Rugăciunea „Ierihon” se face în grupuri, în familie sau în comunitate, timp de șapte zile, cu cântece și cuvinte de laudă, timp de o oră, în fiecare zi la aceeași oră. Când lauda este însoțită și de prezența lui Isus în Euharistie, răspunsul la rugăciune este cu atât mai eficace. Această rugăciune se bazează pe relatarea cuceririi Ierihonului (*Ios 6,1-21*) și *Psalmul 145*.

c. Mijlocirea națională și teritorială.

La începutul anilor 2000, în grupurile de rugăciune a apărut o nouă dimensiune a rugăciunii de mijlocire: mijlocirea națională și teritorială. Această rugăciune este axată pe eliberarea de țări, pe viața politică și socială, situații de război și conflict, evenimente majore ale țărilor, alegerile prezidențiale și, de asemenea, corupția, triumful grupurilor ezoterice și al sectelor, pe scurt, tot ce provoacă mânia lui Dumnezeu sau judecata și duce la blestem.

Mijlocirea națională și teritorială a fost concentrată pe sesiuni de instruire, ca formă particulară de rugăciune condusă strategic pentru a transforma o localitate, o zonă sau o națiune.

În fața tragediei, a sărăciei, a războiului, a violurilor, a crimelor, a depravării tineretului, a legalizării homosexualității și vrăjitoriei – a tuturor acestor acțiuni împotriva lui Dumnezeu -, creștinii sunt neputincioși în luarea unor decizii politice, deoarece ei nu constituie majoritatea populației. Cum ar putea ei, prin urmare, să schimbe această situație dacă nu printr-o contribuție spirituală?

Instruirea mijlocitorilor eficienți

În concluzie, rugăciunea de mijlocire ne face să ne concentrăm mai degrabă asupra nevoilor altora, decât asupra problemelor noastre. În loc să criticăm, să judecăm, să condamnăm și să fim geloși, mai bine să ne rugăm pentru ceilalți cu o inimă milostivă. Lucrând pentru a extinde Împărăția lui Dumnezeu, noi atacăm împărăția întunericului. Mijlocirea ne dă victoria asupra dușmanului și arată mila lui Dumnezeu pentru cei săraci și bolnavi. În Africa, pastori și lideri ai ministerelor din grupurile noastre de rugăciune și din biserici au nevoie de mijlocitori, pentru a da putere ministerului lor. Domnul are nevoie de străjeri, mijlocitori care stau în fața lui să apere țara. 🍷

**ÎNTREBĂRI ADRESATE
COMISIEI DOCTRINARE ICCRS**

Comisia Doctrinară ICCRS, prezidată actualmente de Dr. Mary Healy, se consultă cu
teologi și experți din întreaga lume.

Dacă aveți întrebări despre RCC, vă rugăm să le trimiteți la newsletter@iccrs.org

O persoană recent convertită poate fi lider?

Alegerea liderilor și invitația să slujească în grupurile și comunitățile Reînnoirii Carismatice este o problemă vitală pentru maturitatea spirituală și creșterea în Reînnoirea Carismatică. Cele mai importante sunt unele principii fundamentale care trebuie subliniate, principii aplicabile în toate țările și în toate situațiile. Principiile sunt mai importante decât răspunsurile generalizate, care ar putea să nu se potrivească la marea varietate de situații cu care se confruntă grupurile Reînnoirii.

Să analizăm mai întâi dimensiunea și caracterul grupurilor și comunităților Reînnoirii. Putem lua în considerare grupuri cu mai puțin de 30 de participanți, cele între 30 și 100, între 100 și 250, precum și cele cu peste 250 de membri. Pentru grupurile cu mai puțin de 30 de persoane, structurile formale nu sunt necesare. Adesea nu vor exista formule de admitere ca membru și nu se va cere nici un angajament din partea membrilor. În astfel de grupuri, există adesea un nucleu sau o echipă care își asumă responsabilitatea. În grupurile mici există o diferență mică între a fi lider și a sluji în ministerul de învățături, de rugăciune și cel de cântece. Un principiu cheie este acela de a căuta persoane cu o inimă generoasă, gata să slujească, din dragoste și nu dintr-o nevoie psihologică interioară. Pentru a face parte dintr-un nucleu, nu necesită multă experiență, iar o persoană ar putea fi implicată în diferite slujiri într-o echipă la un an după convertire. Spiritul unei persoane poate fi testat prin invitarea acesteia mai întâi pentru unele slujiri mai puțin solicitante spiritual, cum ar fi servirea de băuturi răcoritoare, pregătirea și curățenia în sălile de întâlnire, completarea unui tabel cu participanți sau să se alăture unei echipe de primire, care să ureze bun venit noilor sosiți.

La grupurile și comunitățile între 30 și 100 de persoane, încep să fie necesare unele structuri simple. Este înțelept să se facă distincția între cei care sunt în conducere și cei care slujesc sub conducerea lor. În această categorie devin mai importanți cei care slujesc în echipa de conducere, care trebuie să dezvolte niște structuri pentru inițierea noilor membri. Devine necesar să se discearnă cine ar trebui să slujească într-un Seminar de viața nouă în Duhul Sfânt și în oricare minister de rugăciune; în nici unul dintre acestea nu ar trebui să fie implicată o persoană cu păcate majore nerezolvate în viața lor. În mod normal, nu ar trebui alese pentru o echipă de conducere persoanele care nu au demonstrat o viață de credință și fidelitate în diferitele slujiri. Persoanele nou-convertite nu ar trebui, în mod normal, să fie luate în considerare pentru o echipă de conducere cel puțin trei ani după convertire.

La grupurile cu 100-250 de persoane, este normal să existe un proces explicit de intrare în comunitate și structuri planificate de instruire și formare ulterioară. Comunitatea va avea sau va căuta să obțină un statut canonic, aprobat de Biserică. În cazul în care o comunitate aparține Fraternității Catolice a Comunităților de Alianță, aceasta are ca acoperire statutul acestei Fraternități. Statutul va specifica modul în care trebuie să fie aleși liderii. La comunitățile de această dimensiune începe să fie necesar a avea echipe specifice pentru diferite slujiri, toate

conduse de o persoană autorizată de lideri pentru acea responsabilitate, indiferent dacă este vorba de ministrul de cântece, ministrul de rugăciune, ministrul pentru copii sau cel pentru Seminarul de viață nouă în Duhul Sfânt.

Când are peste 250 de membri, comunitatea devine adesea instrumentul fundamental de formare în viețile membrilor săi. Comunitatea va trebui să asigure îngrijirea pastorală pe diferite grupe de vârstă, pentru adolescenți și tineri, pentru familii și copiii lor, precum și pentru membrii mai în vârstă. Cu cât este mai mare comunitatea, cu atât mai mare va fi maturitatea cerută liderilor de top. Persoanele nou-convertite nu vor fi luate în considerare pentru a conduce astfel de comunități. O comunitate cu peste 250 de membri va dezvolta forme intermediare de conducere, subordonate liderilor generali. Altfel, responsabilii ajung la epuizare și pot suferi „scurtcircuitate”. Liderii generali trebuie să-i formeze pe liderii intermediari, încredințându-le treptat responsabilități tot mai mari.

La selectarea liderilor pentru comitetele regionale de slujire, în unele țări a fost utilizată cu succes următoarea metodă: În primul rând, responsabilii de grupuri de rugăciune sunt scriși pe o listă. Această listă este trimisă tuturor liderilor grupurilor de rugăciune, care pot identifica anumiți lideri, în rugăciune și în funcție de caracterul specific al unui lider, caracter ce poate fi găsit în Biblie (de exemplu Scrisoarea către Tit etc.). Apoi, echipa regională existentă îi invită la un interviu pe cei care întrunesc cele mai multe voturi, pentru a le controla compatibilitatea personală și spirituală. Apoi, vechea echipă selectează persoanele necesare pentru „reînnoirea” celei vechi și le prezintă adunării liderilor. După un timp de rugăciune pot fi prezentate vechii echipe toate obiecțiile cu privire la noii lideri propuși. Când se ajunge la consens în propunerile pentru noii lideri, aceștia sunt binecuvântați de toți responsabilii.

Care este rolul preotului în grupurile și comunitățile din Reînnoirea Carismatică? În mod clar este de dorit ca în fiecare grup de peste 100 de persoane să fie un preot. Preotul este legătura lor cu episcopul locului și cu dieceza.. Dar acest lucru va depinde de disponibilitatea preoților. În unele locuri, în care preoții trebuie să acopere zone mari, participarea ocazională a unui preot este maximum posibil. Dar întotdeauna trebuie să existe un respect profund pentru rolul și autoritatea preotului în comunitățile catolice. Cu toate acestea, de la început, Reînnoirea a fost o mișcare predominant laică și faptul de a fi produs mulți lideri minunați laici este una dintre cele mai mari contribuții ale sale la viața Bisericii. Este de preferat ca toate deciziile importante să fie convenite de întreaga echipă de lideri, împreună cu preotul; sau cu echipa, apoi să prezinte la preot deciziile lor cheie pentru discernământ. Faptul că preotul ar trebui să ia toate deciziile de unul singur nu este în acord cu teologia Bisericii ca Trup al lui Cristos, nici cu harul Reînnoirii. Dar părerea preotului și discernământul său trebuie căutate, în mod special cu privire la conținutul învățăturilor. 🏰

ICCRS primește numeroase întrebări despre Reînnoirea Carismatică Catolică și facem tot ce ne stă în putință ca să răspundem la câte putem, cu ajutorul membrilor Comisiei Doctrinare ICCRS. Membrii acesteia ne oferă cu generozitate timpul lor pentru a-și verifica referințele și a-și credita sursele. Unele dintre întrebări și răspunsuri sunt publicate în această secțiune a Formării Liderilor. Ele sunt selectate pentru relevanța și utilitatea lor pentru cei implicați în Reînnoirea Carismatică Catolică.
